

345. Wł. Mickiewicz do J. I. Kraszewskiego 17 III 1886 Rkp. BJ 6520 k. 373-374.

[k. 373r]

Paryż, 17go marca 1886 r.

Przyjm, Kochany Panie, gorące życzenia moje na dzień twoich imienin. Oby ci dalej już fatum przestało prześladować! Rozeszła się tutaj wieść, że Pan opuści San Remo i osiadzie gdzieś na brzegu adriatyckiego morza. U Bohdana Zaleskiego¹ nowa bieda. [k. 373v] Zięc jego, doktor Okińczyc², zapadł ciężko na piersi, niepokój wielki w Villepreux, lecz zapalenie płuc najczęściej nie jest śmiertelną chorobą. W razie nieszczęścia zostałyby troje sierot³, zapewnie z małymi bardzo środkami. Andriolli⁴ puszcza się w tych dniach w [k. 374r] drogę do kraju. Ma wielką chęć skierować drogą na S[an] Remo, aby się z Kochanym Panem widzieć, nie wie jeszcze, czy interesa mu pozwolą tę trochę daleką wycieczkę.

Szczerze Kochanemu Panu oddany

Wł[adysław] Mickiewicz

---

¹ Józef Bohdan Zaleski – zob. list nr 15.

² Aleksander Okińczyc (1839-1886) – doktor medycyny, zesłaniec w Tomsku, od 1865 r. przebywał w Paryżu, mąż córki J.B. Zaleskiego, Józefy z Zaleskich – zob. list nr 168.

³ Dzieci Aleksandra Okińczyca z pierwszego małżeństwa z Józefą Zaleską: córka Bohdana Okińczycówna (1872-1942); z drugiego małżeństwa z Anną z Krechowickich (1848-1917): synowie Józef (1879-1954), Włodzimierz Paweł (1879-1880), Bronisław Maria (1881-1942) i Bernard (1882-1915).

⁴ Michał Elwiro Andriolli – zob. list nr 254.